

1. Imię i nazwisko: Ksenia Olkusz

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe

- **2005** – stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa nadany uchwałą Rady Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego 2005 roku na podstawie rozprawy doktorskiej *Wiedza tajemna w dobie pozytywizmu i jej refleksy w prozie drugiego pokolenia pozytywistów* napisanej pod kierunkiem prof. dra hab. Piotra Obrączki (recenzenci: prof. dr hab. Piotr Kowalski, Uniwersytet Opolski, prof. dr hab. Tadeusz Żabski, Uniwersytet Wrocławski)
- **2001** – tytuł magistra na kierunku filologia polska ze specjalizacją serbskochoorwacką oraz specjalnością komunikacja społeczna w Instytucie Filologii Polskiej Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Opolskiego.

3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych

- 2005-2006 – Akademii Świętokrzyska (filia w Piotrkowie Trybunalskim – umowa zlecenie)
- 2006-2007 – Uniwersytet Opolski (umowa zlecenie)
- 2006-2013 – Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu
- 2017-2018 – Uniwersytet Jagielloński (umowa zlecenie)
- 2015 – Ośrodek Badawczy Facta Ficta w Krakowie

4. Wskazanie osiągnięcia wynikającego z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r., poz. 882, ze zm. Dz. U. z 2016 r.)

Ksenia Olkusz, *Narracje zombiecentryczne. Literatura – Teoria – Antropologia*, Universitas, Kraków 2019, ss. 326, ISBN 97883-242-3518-6

Recenzenci wydawniczy: dr hab. Rafał Szczerbakiewicz, Uniwersytet im. M. Curie-Skłodowskiej w Lublinie, dr hab. Dariusz Brzostek, prof. Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu.

Monografia *Narracje zombiecentryczne. Literatura – Teoria – Antropologia* prezentuje nowe ujęcie problematyki narracji osadzonych w światach zainfekowanych epidemią zombizmu. Przedmiotem naukowego oglądu są utwory wpisujące się w bardzo różne konteksty światotwórcze, a zatem reprezentujące nie tylko horror, ale także powieść drogi, romans paranormalny, dystopię, a nawet zróżnicowane gatunkowo fabuły dla młodszych i najmłodszych czytelników. Publikacja jest rezultatem kilkuletnich badań, lektury ponad stu pięćdziesięciu tekstów literackich, głównie amerykańskiej proweniencji. Wybór takiego korpusu utworów wynika z faktu, że w rodzimej literaturze odnaleźć można zaledwie kilka przykładów fabuł zombiecentrycznych, w dodatku raczej brak w nich aspektów dyskursośnych. Ujęcie podobne ukształtowało się pod wpływem licznych wystąpień konferencyjnych oraz pisanych przeze mnie artykułów naukowych, które zyskiwały bardzo pozytywne recenzje. Zaznaczyć trzeba, że tematyka zombiczna jest kwestią problematyczną, wzbudzającą kontrowersje, wynikające z jej przynależności do sfery popkulturowej oraz związanej z tym faktem wątpliwość, czy zajmowanie się podobnymi narracjami stanowić może przedmiot wnikliwych, uwzględniających wiele kontekstów, rozważań. Powszechne przeświadczenie o przynależności fabuł zombiecentrycznych do estetyki grozy (i tym samym mniejszej ich jakości artystycznej) jest rzecz jasna uproszczeniem i rezultatem upowszechnienia przez wiele artefaktów kultury bardzo jednoznacznego konterfektu, a także roli, jaką odgrywają figury ożywionych zmarłych.

Tymczasem celem moich badań stało się zanalizowanie i zinterpretowanie narracji, które nazwałam zombiecentrycznymi, jako utworów odnoszących się do wielorakich paradygmatów postnowoczesności i będących głosem polemicznym czy twórczą odpowiedzią na aktualne problemy, lęki oraz traumy, wynikające z poczucia braku bezpieczeństwa ekonomicznego, społecznego, kryzysu zaufania do władzy i podejrzliwości wobec wzrastającego korporacjonizmu, co prowadzi do dynamicznych przeobrażeń w obrębie akceptowalnej dotychczas rzeczywistości.

Pisząc o realizacjach literackich posiłkowałam się zaproponowanym przez siebie i zaakceptowanym już przez wielu recenzentów terminem „narracje zombiecentryczne”. Pozwoliło mi to uniknąć niezręcznych i nieadekwatnych określeń odwołujących się bądź to do konkretnej estetyki gatunkowej, bądź też do błędnego sugerowania, że bohaterami fabuł są zombie, np. poprzez wyzyskanie sformułowania „teksty o zombie”, które konotuje przeświadczenie, że zmarłych powstałi pełnią role protagonistów (choć i takie

przypadki mają miejsce w niektórych utworach), nie zaś tła czy warunku funkcjonowania świata. Tytuł monografii odwołuje się zatem do terminu, którego używam na opisanie takich fabuł, w których konstrukcja rzeczywistości warunkowana jest obecnością ożywionych zmarłych, pandemią zombizmu i przeorientowaniem dotychczas istniejących reguł trwania tak cywilizacji, jak i jednostek. Przywoływana „zombiecentryczność” nie dotyczy więc samej figury żywego trupa – nie czyniąc zeń tedy protagonisty czy osi opowieści – lecz takiej koncepcji świata, w której jest on konstruktem zdeterminowanym i ukształtowanym wskutek wybuchu pandemii. Zombiecentryczność świata rozwiązywałaby zatem problem nietrafnej i restrykcyjnej etykietyzacji estetycznej gatunków. Zamiast mówić o powieści o zombie (czy zombie-powieści), sugerującej, że osią całej narracji były zombie (co też stać się może przyczynkiem do dezawuacji ze względu na temat), wyrokować można o pewnym ośrodku światotwórczym, co konweniuje z postklasyczną teorią gatunków w fantastyce.

Istotnym składnikiem prowadzonych przeze mnie rozważań są kwestie genologiczne. Podstawowym celem było wskazanie, że figury zombie wyzyskać można w rozmaitych konwencjach gatunkowych, a elementem, który determinuje zombiecentryczność jest wyłącznie żywioł światotwórczy, nie zaś cechy dystynktywne konkretnych estetyk. Podążając tropami genologicznymi prezentuję szereg możliwości wyzyskania motywów zombicznych w utworach rozmaitej proweniencji, dowodząc tym samym jednoznacznie, że nie są one właściwe jednej tylko estetyce, a więc horrorowi. Choć *neo-danse macabre* wydaje się dominującym składnikiem narracji, to w rzeczywistości stanowi on jedynie alegoryczne odbicie kondycji współczesnego rytmu rzeczywistości i zaangażowanych w nią ludzi, podążających niczym automaty za modami, trendami, goniących za sukcesem czy pochłoniętych technologicznymi nowinkami.

Aby jeszcze bardziej skonkretyzować i dobitniej wyartykułować poczynione założenia, odwołałam się do problematyki narratologicznej, wskazując, że wybrane przez wielu autorów strategie relacjonowania zdarzeń nie odbiegają od tych stosowanych poza literaturą popularną. Co więcej, schematyczność fabuł zombiecentrycznych często przewyciężania jest za pomocą technik fokalizacyjnych oraz multimodalnych, polegających między innymi na zabiegach *mise en abyme*, konstrukcji szkatułkowej czy posługiwaniu się wizualnymi kodami sugerującymi odmienne punkty widzenia (jak choćby zmiana w obrębie typografii bądź layoutu, materiały addytywne, jak mapy, fingowane dokumenty i wiele innych). Praktyki narracyjne stosowane przez twórców literatury zombiecentrycznej w jednoznaczny i czytelny sposób zaświadczały dążenie do wycho-

dzenia poza utarte schematy i chęć tworzenia literatury wyraźnie immersyjnej, działającej na rozmaite sposoby na czytelniczną wyobraźnię oraz emocjonalne zaangażowanie w autentyczny tekst. Ów wymóg autentyczności staje się zresztą relevantnym celem autorów narracji zombiecentrycznych, oddziałując na czytelniczną percepcję, uwrażliwiając odbiorcę na bodźce wizualne niosące ze sobą określone treści. Predylekcja autorów fabuł zombiecentrycznych do posługiwania się bardziej rozbudowanymi, skomplikowanymi i kreatywnymi metodami konstrukcji przekazu świadczy zatem o dużej świadomości złożonych zasad funkcjonowania multimodalnego materiału narracyjnego, jego oddziaływania na percepcję czytelniczą, wiążąc się też immanentnie zarówno z ogólniejszymi przemianami cyfrowej cywilizacji, jak i koniecznością konstruowania takiego języka (przekazu), który byłby adekwatny do przyzwyczajień i potrzeb ponowoczesnego odbiorcy.

Kolejnym ważnym problemem prezentowanym w monografii było wskazanie dyskursowości fabuł zombiecentrycznych jako narzędzia krytyki współczesnych zjawisk o charakterze ekonomicznym, społecznym, politycznym, kulturowym i obyczajowym. Lektura utworów (zwłaszcza amerykańskich pisarzy) wyraźnie wskazuje na próby przepracowywania traumy wiążącej się między innymi z kryzysem gospodarczym, podważeniem zaufania do rządu, angażującego się w bezsensowną wojnę w Afganistanie i Iraku czy psychicznymi i społecznymi skutkami udziału w tych konfliktach zbrojnych. Ważkim i powracającym często motywem jest również prezentowany przez autorów narracji zombiecentrycznych brak zaufania do mediów, przeświadczenie o tym, że są one narzędziem opresyjnego systemu władzy, która dąży do minimalizacji wiedzy społecznej, manipulując newsami czy wręcz prokurując fałszywe informacje medialne. Pisarze stawiają także pytania o kondycję człowieka w czasach kryzysu, wyzyskując motywikę epidemiczną jako egzemplifikację czy przedmiot analizy wzorców zachowań. Nie bez znaczenia są tu także aspekty biopolityczne oraz dyskursy obcości.

W przedostatnim rozdziale monografii wskazuję na możliwość i sposób realizacji fabuły zombiecentrycznej w utworach dla młodszego odbiorcy. Egzemplifikację reprezentatywną i znaczącą, bo posiadającą duże walory dydaktyczne i artystyczne, stanowi powieść Paolo Bacigalupiego pt. *Zombie Baseball Beatdown*. Jest to utwór, w którym – podobnie jak w tekstach adresowanych do dorosłych czytelników – pojawia się problematyka uniwersalna, taka np. jak rasizm, ekokrytyka czy przemoc.

Refleksję badawczą podsumowuję rozważaniami na temat samej mody na zombizm jako rezultatu rozczarowania ludzkością i jednocześnie obaw związanych z apoka-

lipsą i funkcjonowaniem świata postapokaliptycznego. Świadczy o tym choćby antropofagia wpisana w topos zombie, która zdaje się mieć wiele znaczeń odnoszących się nie tylko do tego konkretnego kulturowego tabu, ale także będąca prefiguracją głodnych zysku korporacji, banków bezwzględnie pochłaniających kredytobiorców, uchodźców szturmujących rzekome bramy europejskiego raju etc. Zawarte w tekstach literackich aluzje do współczesnych bolączek ukazują zatem bogate konteksty społeczne, obyczajowe czy ekonomiczne i polityczne, wskazując na twórczą potrzebę przepracowania dyskursów współczesności także w utworach przynależących do piśmiennictwa popularnego. Ogromne zróżnicowanie i wnikliwość, z jaką autorzy takich literackich realizacji podejmują polemikę czy wskazują różne istotne problemy postnowoczesności dowodzi głębokiego zaangażowania, a jednocześnie świadomości cywilizacyjnych oraz kulturowych kryzysów. Narracje zombiecentryczne poddają tedy wnikliwej analizie współczesną rzeczywistość, stając się popkulturową (co w żadnym razie nie oznacza, że mniej wartościową) diagnozą paradygmatów globalizacji

Wszystkie prezentowane w monografii założenia zyskały więc bardzo szerokie konteksty, nie będąc tym samym wyłącznie analizą i interpretacją utworów zombiecentrycznych, lecz – jak wskazuje podtytuł pracy – studium teoretycznym i antropologicznym dyskursów obecnych w literaturze zombiecentrycznej.

Omówienie celu naukowego ww. pracy i osiągniętych wyników wraz z omówieniem ich ewentualnego wykorzystania

W intencji autorskiej praca adresowana jest do czytelników zainteresowanych nie tylko fantastyką, w tym grozą, ale i realizowanymi w różnych konwencjach utworami zombiecentrycznymi jako nowym sposobem ukazywania problematyki postnowoczesnej angażującej dyskursy spoza obszaru imaginacyjnego. Termin „zombiecentryczny” prezentuje nowatorskie podejście do artystycznego wykorzystania figury i symboliki zombicznej, umożliwiając skoncentrowanie się na aspekcie światotwórczym, będącym metaforyczną konceptualizacją czy też scenografią dla dyskursów współczesnych. Celem badawczym było udowodnienie, że optyka naukowa skupiona na wytworach popkultury nie może zawęzić się tylko do przeglądu zasobów motywicznych czy krytycznej oceny wartości artystycznej badanych artefaktów. Przywołane w monografii egzemplifikacje – wpisane w kontekst teoretycznoliteracki – dowodzą, że narracje zombiecentryczne nie dominują wyłącznie w literaturze grozy (horrorze), lecz realizowane są w rozmaitych konwencjach. Istotnym zamiarem autorskim stało się także wskazanie, że domniemy-

wana przez wielu badaczy schematyczność fabuł zombiecentrycznych w praktyce literackiej jest przewyciężana za pomocą zróżnicowanych technik narracyjnych, takich choćby jak multimodalność.

5. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych (artystycznych)

a) Działalność naukowa

W mojej działalności naukowej wyróżnić można kilka obszarów, pozostających we wzajemnym powiązaniu i wynikających z pogłębiania przeze mnie wiedzy oraz pozyskiwania nowych narzędzi badawczych. Od początku zdecydowanie przeważa tematyka fantastyczna, zainicjowana zainteresowaniami ściśle wiążącymi się z problematyką, którą podjęłam w dysertacji doktorskiej, a więc wiedzą tajemną oraz ezoteryką obecnymi w literaturze drugiej połowy XIX wieku. Rezultatem skoncentrowania się na tej tematyce było 10 artykułów opublikowanych w latach 2005-2015 w zbiorowych tomach monograficznych i czasopismach naukowych (m.in. „Orbis Linguarum”, „Studia Slavica”, „Kwartalnik Opolski” „Studia i Szkice Slawistyczne” „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio FF. Philologiae” „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki” – Zał. 4). Naukowa eksploracja tematyki ezoterycznej obecnej w dziewiętnastowiecznej prasie i literaturze zaowocowała ponadto opublikowaniem książki pt. *Materializm kontra ezoteryka. Drugie pokolenie pozytywistów wobec „spraw nie z tego świata”* (pierwsze wydanie 2007, drugie, w otwartym dostępie, 2017; oba wydania recenzowane: pierwsze przez prof. dra hab. Władysława Hendzla, drugie przez prof. dra hab. Władysława Hendzla i prof. dr hab. Bożenę Olszewską). Występowałam także na trzech konferencjach naukowych, podczas których prezentowałam wyniki swoich badań (referaty: *Mediumizm w powieści Gabrieli Zapolskiej „Fin-de-siecle’istka”* (Suwalskie Muzeum Okręgowe, Suwałki 2002); *Tajemnice mroku - tajemnice strachu. Groza w powieści Gabrieli Zapolskiej „A gdy w głąb duszy wnikiemy...”* (Uniwersytet Opolski, Moszna 2003); *Eusapia i pozytywiści. O medialnym striptizie spirytyzmu* (Uniwersytet Śląski, CINI BA i Ośrodek Badawczy Facta Ficta, Katowice 2015 – Zał. 5).

Bogata ilościowo proza o charakterze fantastycznym w piśmiennictwie dziewiętnastowiecznym, a także naukowe kontakty prof. dr. hab. Tadeuszem Żabskim i dr hab. Anną Gemrą skierowały moją uwagę w stronę współczesnej fantastyki polskiej z obszaru grozy czy niesamowitości, co w pewnym stopniu wiązało się z okultystyczno-ezoterycznymi wątkami analizowanymi przeze mnie w dysertacji doktorskiej. Efektem

prowadzonych badań było opublikowanie w latach 2005-2019 ponad czterdziestu artykułów, zamieszczonych w zbiorowych tomach monograficznych (m.in. *Literatura i wyobraźnia. Prace ofiarowane Profesorowi Tadeuszowi Żabskiemu w 70 rocznicę urodzin*, red. J. Kolbuszewski; *Groza i postgroza*, pod red. K. Olkusz, B. Szymczak-Maciejczyk) oraz czasopismach naukowych, m.in.: „Pamiętnik Literacki”, „Studia Słowianoznawcze”, „Literatura i Kultura Popularna”, „Orbis Linguarum”, „Literatura Ludowa”, „Kultura Miasta”, „Zbliżenia Interkulturowe” czy „Fa-Art” (Załącznik 4) Publikacje te dotyczyły przede wszystkim tematyki monstrualności i obcości, a także konstruktów narracyjnych w utworach grozy. Optyka badawcza obejmowała również problematykę zagrożeń cywilizacyjnych, ekokrytyki oraz posthumanizmu. Podsumowaniem tych badań była monografia zatytułowana *Współczesność w zwierciadle horroru. O najnowszej polskiej literaturze grozy* (Racibórz 2010, recenzja wydawnicza: prof. dr hab. Władysław Hendzel, dr hab. Anna Gemra).

W związku z podejmowaną w moich badaniach problematyką, uczestniczyłam w latach 2005-2018 w wielu polskich i zagranicznych konferencjach (między innymi referaty: *Potwornie śmieszne. Wędrowczyk kontra potwory, czyli oswojona groza w utworach Andrzeja Pilipiuka* (Uniwersytet Wrocławski i Akademia Medyczna we Wrocławiu, Wrocław 2008); *Groza w historycznym sztafażu. Motywy historyczne we współczesnej polskiej fantastyce grozy* (Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra 2011); *Problemy współczesności w przyzmacie horroru. Na przykładzie najnowszej polskiej fantastyki grozy* (Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2011); *Tworzenie tradycji i kształtowanie kultury. Nagroda Literacka im. Jerzego Żuławskiego – od pomysłu do realizacji* (LO im. Króla Władysława Jagiełły w Dębicy, Dębica 2015 – Załącznik 5)

Praca w Instytucie Neofilologii PWSZ w Raciborzu zaowocowała poszerzeniem moich zainteresowań o fantastykę światową, w tym klasyczną literaturę grozy, czemu dałam wyraz w licznych publikacjach, dotyczących głównie twórczości Howarda Phillipa Lovecrafta (okazjonalnie też Algernona Blackwooda). Pokłosiem tych badań było 6 artykułów (w tym jeden w języku angielskim) opublikowanych w wieloautorskich monografiach zbiorowych i czasopismach naukowych. Eksploracja twórczości Lovecrafta zainspirowała mnie także – jako redaktor merytoryczną naukowo-literackiego czasopisma „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki” – do zrealizowania w 2016 roku tematycznego numeru poświęconego twórczości pisarza, zawierającego recenzowane teksty naukowe.

Zainteresowanie fantastyką grozy przesunęło się także w stronę romansu paranormalnego oraz nurtu *bizarro*, czego efektem były artykuły opublikowane w wieloautorskim tomie monograficznym pod redakcją Anny Gemry i Adama Mazurkiewicza oraz w czasopiśmie „Orbis Linguarum”, a ponadto hasła słownikowe: „Romans paranormalny” i „Literatura bizarro” zamieszczone w „Zagadnieniach Rodzajów Literackich” w 2016 roku (Załącznik 4) oraz kolejne – „Vampires in Paranormal Romances” (w tym samym periodyku, po recenzjach).

Tematyki tej dotyczyły także 2 wystąpienia konferencyjne: *O zgrozo, czyli groza na wesoło. Rozważania na marginesie cyklu powieściowego Kerrelyn Sparks „Love at Stake”* (Uniwersytet Jagielloński, Ośrodek Badawczy Facta Ficta, Kraków 2015) i *Dlaczego pijemy krew i jesteśmy tacy sexy? Wampirza genealogia w uniwersach romansów metafizycznych (na wybranych przykładach)* (Uniwersytet Śląski, Ośrodek Badawczy Facta Ficta, Katowice 2015) (Załącznik 5).

Badania dotyczące fantastyki grozy objęły również tematykę zombiczną jako prefigurację postnowoczesnych lęków, finalizację uzyskując w postaci teoretyczno-analitycznej monografii, wydanej na początku 2019 roku. Ten nurt zainteresowań badawczych dokumentują nadto publikacje z lat 2009-2019, artykuły i szkice pomieszczone w wieloautorskich tomach monograficznych (np. *Wykluczenia*, red. J. Hańderek, N. Kućma) i czasopismach naukowych (między innymi w „Przeglądzie Humanistycznym”, „Czasie Kultury/English”, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio FF. Philologiae”). Po recenzji (w druku) znajdują się między innymi takie teksty jak: *It's Never About Zombies – Post-apocalyptic World-building, Interactive Storytelling, and The Walking Dead* (współaut. Sven Dwulecki, Krzysztof M. Maj; tom *The Playful Undead and Video Games*, red. Peter Zachariasson, Steve Webley, wydawnictwo Routledge); *Model narracji zombiecentrycznej a literacka realizacja dla młodego odbiorcy w powieści Paolo Bacigalupiego Zombie Baseball Beatdown* (tom pod redakcją Bożeny Olszewskiej, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego); *Apokalipsa zombie we współczesnej literaturze dziecięcej* (współautorstwo z Katarzyną Slany); *Multimodalność w literackich narracjach zombiecentrycznych* („Zagadnienia Rodzajów Literackich” – Załącznik 4). W ramach badań nad tematyką zombiczną współorganizowałam także konferencję *Zombie w kulturze* (Katowice 2015) oraz redagowałam recenzowany wieloautorski tom monograficzny pod tym samym tytułem, wydany w 2015 roku. Jestem również autorką wprowadzenia naukowego otwierającego ten tom.

W związku z międzynarodowym projektem konferencyjno-wydawniczym realizowanym przez Ośrodek Badawczy Facta Ficta pt. *His Master's Voice* (cykl konferencji 2014-2017 oraz współredagowaną przeze mnie i opublikowaną w 2016 roku książką *More After More. Essays Commemorating the Five-Hundredth Anniversary of Thomas More's Utopia*) podjęłam badania nad utopiami i dystopiami w różnych mediach. W ten sposób moje badania nad fantastyką zyskały nowy wymiar, jako że także w narracjach zombiocentrycznych pojawiają się wątki utopijne i dystopijne. Analizując literackie i pozaliterackie fabuły, zaproponowałam termin „mikrodystopie” na określenie postapokaliptycznych konstruktów skupiających niewielką społeczność i posiadających sprawnie funkcjonujący aparat władzy, często ukazywanych w perspektywie dystopijnej. Tematyce tej poświęciłam cztery artykuły, w tym dwa w języku angielskim. Kolejne dwa teksty zostały przyjęte do druku po pozytywnych recenzjach (*Phármakon i władza logosu jako religijne opium dla mas w wybranych narracjach dystopijnych dla młodzieży (young adult dystopias)*), współautor Krzysztof M. Maj; *Utopia w romansie paranormalnym. Na przykładzie cyklu Kerrelyn Sparks Love at Stake*). Jestem także autorką hasła „Utopia” w *Ilustrowanym słowniku terminów literackich* (2018, red. Z. Kadłubek, B. Mytych-Forajter, A. Nawarecki – Zał. 4). Od 2015 należę do Utopian Studies Society, w ramach działalności którego organizowane są coroczne kongresy, w których uczestniczyłam z referatami.

Rozwijając swoje zainteresowania tematyką fantastyczną w ramach działalności Ośrodka Badawczego Facta Ficta zorganizowałam i współorganizowałam kilka konferencji poświęconych zarówno problematyce grozowej (cykl konferencji *Światy grozy* – 2015 Kraków, 2016 i 2017 Katowice; *Groza – przerażenie – terror. Konteksty kulturowe i historyczne* – 2019 Kraków), jak i fantastyce w nieco szerszym rozumieniu (cykl konferencji *Światy poza światem* – 2015-2017 Katowice; *Fantastyczne tryumfy wyobraźni* – 2018 Kraków – Zał. 6). Pokłosiem tych naukowych spotkań były redagowane i współredagowane przez mnie recenzowane monografie wieloautorskie: *Światy grozy* (2016), *Narracje fantastyczne* (2018, współredakcja z Krzysztofem M. Majem), *Groza i postgroza* (2018, współredagowana z Barbarą Szymczak-Maciejczyk). Są to książki złożone z kilkunastu do kilkudziesięciu rozdziałów, dostępne do pobrania w multiformacie, indeksowane w wielu bazach i repozytoriach. Tomy *Światy grozy* oraz *Groza i postgroza* opatrzone zostały ponadto bardzo obszernymi teoretycznymi wstępami mojego autorstwa: *Gotyckie światy współczesnej grozy* (2016), *O grozie i postgrozie. Dyskursy – konwencja – estetyka* (2018). W swoich badaniach staram się pokazać m.in. wysoko artystyczność narracji grozy, ich zaangażowanie we współczesne dyskursy, a zatem i znaczenie dla kształ-

towania się nowoczesnego krajobrazu literackiego, w którym piśmiennictwo popularne wciąż stanowi dla badaczy wstydliwą niszę. W ramach konferencji *Fantastyczne tryumfy wyobraźni* (Uniwersytet Pedagogiczny i Ośrodek Badawczy Facta Ficta, Kraków 2018) współorganizowałam wykład dr. hab., prof. UMK Dariusza Brzostka, zarejestrowany i dostępny na stronie Ośrodka w zakładce „Wykłady”.

Wspomniane wcześniej poszerzenie obszaru badawczych penetracji o fantastykę grozy immanentnie wiązało się też z poszukiwaniem orientalnych inspiracji w tego typu piśmiennictwie. Prymarnym źródłem tych dociekań było przejawiane już w czasie studiów zainteresowanie kulturą oraz literaturą japońską, *notabene* konkretyzujące się w postaci tematyki pracy magisterskiej (*Haiku we współczesnej poezji polskiej. Na przykładzie twórczości lirycznej Stanisława Grochowiaka, Janusza Stanisława Pasierba i Ireny Wyczółkowskiej*, promotor – prof. dr hab. P. Obrączka). W latach 2003-2005 uczestniczyłam w kursie języka japońskiego, a potem także uczyłam Japończyków języka polskiego, zapoznając się tym samym pełniej z kulturą i obyczajowością japońską. Kontakty te zaowocowały odnowieniem się mojej fascynacji Orientem i tropieniem *japoniców* (np. ślady inspiracji sztuką, historią, obyczajowością, *bushidō*, filozofią zen czy religią *shintō*). Istotnym aspektem moich zainteresowań był także wpływ zachodnich konwencji literackich na utwory japońskich autorów. W efekcie opublikowałam około dziesięciu artykułów zamieszczonych w monografiach wieloautorskich (m.in. *W kręgu literatury i języka*, red. A. Grochulska; *Fantastyczność i cudowność. Mityczne scenariusze. Od mitu do fikcji – od fikcji do mitu*, t. 2, red. T. Ratajczak i B. Trocha) i czasopismach naukowych, m.in. „Przeglądzie Orientalistycznym”, „Literaturze i Kulturze Popularnej”, „Studia Slavica” (Zał. 4). Występowałam także z referatami, w których podejmowałam wspomnianą tematykę, m.in. na międzynarodowej konferencji w 2008 roku we Wrocławiu (Uniwersytet Wrocławski) czy w latach 2010 i 2012 w cyklu konferencji *Fantastyczność i cudowność* (Uniwersytet Zielonogórski, Zielona Góra – Zał. 5).

Kolejny problem badawczy, podjęty przeze mnie w ostatnich latach, stanowiło zagadnienie dotyczące tzw. gatunków zmąconych, a zwłaszcza kwestia przenikania elementów innych konwencji do literatury fantastycznej. Ponieważ groza i kryminał mają wspólną tradycję i rozwijały się we wzajemnym powiązaniu, przeto moje zainteresowanie literaturą kryminalną stało się w dużej mierze naturalnym rezultatem prowadzonych równocześnie badań nad fantastyką grozy. W obszarze współczesnego piśmiennictwa kryminalnego interesowały mnie przede wszystkim kwestie zdominowania fabuł przez tematy obyczajowe, rodzinne, a także kulturowe, związane np. z gastronomią.

Przeobrażenia, które dokonywały się w literaturze kryminalnej, zmieniając schematyczność klasycznych narracji, obserwowałam w utworach skandynawskich, brytyjskich, włoskich, okazjonalnie też polskich autorów, a więc interesował mnie wyłącznie obszar literatury europejskiej. Te fascynacje poświadczają artykuły (w tym dwa pisane wspólnie z Wiesławem Olkuszem) opublikowane w latach 2011-2019 w wieloautorskich tomach monograficznych (np. *Między historią a literaturą. Księga jubileuszowa dedykowana prof. Krzysztofowi Antoniemu Kuczyńskiemu*, pod red. J. Ciesielskiej-Klikowskiej, A. Kisztelińskiej-Węgrzyńskiej) i czasopismach naukowych (między innymi: „Dydaktyka Literatury i Konteksty” „Studia Slavica”, „Prace Literackie”, „Studia i Szkice Sławistyczne” „Annales Universitatis Pedagogicae Cracoviensis. Studia ad Bibliothecarum Scientiam Pertinentia”, „Literatura i Kultura Popularna” – Zał. 4).

Drugim polem tematycznym podejmowanym przeze mnie w trakcie analizy utworów kryminalnych, był motyw seryjnego zabójcy jako współczesnego fetyszu kulturowego. Zainteresowanie to podyktowane było nie tylko wszechobecnością takich bohaterów w utworach kryminalnych, ale też powszechnym zjawiskiem fascynacji wielokrotnymi mordercami. Odczytując utwory w kluczu narzuconym przez popkulturowe nawyki, odnalazłam m.in. próby zdefiniowania zła jako determinanty kierującej poczynaniami zabójców czy pisarską tendencję do osadzania w roli socjopatycznych bohaterów osób o wysokim ilorazie inteligencji. Owe diaboliczne kreacje przynależą *stricto* do powszechnej sfery imaginacyjnej, stymulowanej produkcjami serialowymi, filmowymi etc. Efekty badań zawarłam między innymi w artykułach opublikowanych w „Studia Slavica” oraz „Pracach Literackich”. Sformułowane tam tezy prezentowałam także na konferencjach polskich i międzynarodowych, odbywających się w latach 2012-2016, m.in.: *Motyw seryjnego mordercy we współczesnej europejskiej literaturze kryminalnej* (Uniwersytet Wrocławski, Karpacz 2012); *Przemoc i fascynacja – o tym, jak literaccy seryjni mordercy sprawują kontrolę nad swoimi ofiarami i wyobraźnią czytelników* (Uniwersytet Wrocławski, Wrocław 2013), *Literatura kryminalna dla młodego czytelnika na przykładzie cyklu „Biuro detektywistyczne Mai i Lassego” Martina Widmarka z ilustracjami Heleny Willis* (Wrocław 2013); *Between Gothic and Crime Fiction: Transgressive Frontiers* (Uniwersytet Gdański, Gdańsk 2016 – Zał. 5).

Istotnym komponentem wielu narracji kryminalnych (a także fabuł reprezentujących fantastykę grozy) była postać zdeprawowanego artysty-zabójcy. Związek między sztuką a morderczymi predylekcjami, eksponowany szczególnie chętnie, aczkolwiek niewyłącznie, w literaturze kryminalnej, zachęcił mnie do podjęcia tematyki związanej z

prezentacjami artystów w różnych konwencjach literackich, a później także w rozmaitych mediach, przede wszystkim w serialach. Pokłósiem tych fascynacji są liczne artykuły, których tematyką jest osobowość artysty, relacja między artystą a dziełem, neuroestetyczna wykładnia obecności przemocy w dziełach sztuki czy też po prostu funkcja dzieł sztuki w rozmaitych mediach etc. Są to publikacje zamieszczone w wieloautorskich tomach monograficznych (np. *Miłość spełniona, miłość niespełniona*. Red. B. Płonka-Syroka, K. Majbroda; *Związki i rozwiązania. Relacje kultury i literatury popularnej ze starymi i nowymi mediami*. Pod red. A. Gemry i H. Kubickiej) i czasopismach naukowych, takich jak: „Zeszyty Naukowe PWSZ we Włocławku. Rozprawy Humanistyczne”, „International Journal of Arts and Sciences” (współautorstwo z W. Olkuszem i Aleksandrem Rzymanem), „Studia Slavica”, „Zbliżenia Interkulturowe” „Acta Philologica”. Jestem także autorką hasła „Iluzja” w *Ilustrowanym słowniku terminów literackich* (2018 – Zał. 4). W przygotowaniu znajduje się pisana wspólnie z Wiesławem Olkuszem książka *Artyści we współczesnej literaturze popularnej*, dotycząca zarówno wielorakiego sfunkcjonalizowania biografii malarzy, jak i inkorporowania zróżnicowanych form enklaw ikonicznych i quasi-ikonicznych.

Badania nad fantastyką i kryminałem, a także poszerzenie pola eksploracji naukowej o nowe media skłoniły mnie do wnikliwszego studiowania zjawisk kultury popularnej jako obszaru rezonującego aktualne nastroje, trendy i obawy społeczne. Pragnąc zapoznać się z kontekstami i historią popkultury, skierowałam się ku lekturom anglojęzycznym, poszukując różnorodnych teorii, metodologii badawczych i wielorakich dyskursów. Ponadto w latach 2012-2013 uczestniczyłam w konferencjach organizowanych przez dr hab. Annę Gemrę w ramach spotkań poświęconych tematyce popkulturowej. Uświadomiło mi to potrzebę poszerzenia wiedzy o tym obszarze kultury, w wyniku czego – i w związku z powołaniem fundacji Ośrodek Badawczy Facta Ficta w 2015 roku – zajęłam się realizacją projektów konferencyjno-wydawniczych związanych z podobną problematyką. Wśród kilkunastu konferencji poświęconych problematyce popkulturowej wymienić trzeba przede wszystkim międzynarodowy projekt *50 twarzy popkultury/ 50 Shades of Popular Culture* w latach 2016-2017, międzynarodową konferencję *Music Across Media* (w kooperatywie z Narodowym Instytutem Fryderyka Chopina, Warszawa 2017) oraz konferencję *Rejestry kultury* (2018). W ramach konferencji *50 Shades of Popular Culture* zorganizowałam wykład dr. Mikołaja Marcelli (Uniwersytet Śląski) pt. *5 czy 50 twarzy popkultury? Pop jako kultura remiksu* (20.02.2016), a także współorganizowałam wykład prof. Kristin McGee (University of Groningen) pt. *From Resilience to Partici-*

pation in Music Video (21.04.2017), Gregory'ego Claeysa (Royal Holloway University of London) pt. *Monstrosity and Dystopia: An Overview* (23.03.2017); wszystkie zarejestrowane i dostępne na stronie Ośrodka w zakładce „Wykłady gościnne”. Efektem tych spotkań jest recenzowana monografia wieloautorska pt. *50 twarzy popkultury* (2017) ze wstępem mojego autorstwa: *Wszechkultura jako dziedzina badawczej stygmatyzacji*.

Realizacja projektów związanych z badaniem popkultury umożliwiła mi nawiązanie kontaktów z naukowcami zagranicznymi, którzy zainteresowali mnie problematyką i narratologią transmedialną. Analizując teksty literackie w takim ujęciu, skupiłam się przede wszystkim na multimodalności, będącej metodą prowadzenia narracji za pomocą zmian optyki relacji w obrębie trybów – a więc layoutu, typografii, ilustracji. Zastosowanie takich technik zaobserwować można nie tylko w utworach *mainstreamowych*, lecz i przynależących do popkultury, w tym horroru czy kryminału. Dalszą konsekwencją oglądu i analizy tych technik, obecnych zarówno w literaturze, jak i nowych mediach, stało się zainteresowanie transfikcjonalnością, twórczą relacją zachodzącą pomiędzy tekstami kultury, która polega na współdzieleniu przez nie takich komponentów narracyjnych jak fikcyjne postaci, lokalizacje, całe uniwersa czy artefakty. Badaniu poddawałam zarówno teksty literackie, jak i produkcje serialowe. Tematyce tej poświęciłam 8 tekstów, z czego 4 zostały już opublikowane (jeden w języku angielskim) m. in. w „Śląskich Studiach Polonistycznych”, „Poznańskich Studiach Polonistycznych”, „The Polish Journal of the Arts and Culture” oraz zbiorowym tomie wieloautorskim pod redakcją A. Gemry, zatytułowanym *Przyjemność (z) czytania. Pamięci profesora Tadeusza Żabskiego* (2019), zaś 3 znajdują się w druku po pozytywnych recenzjach (*Multimodalność w literackich narracjach zombiecentrycznych* – „Zagadnienia Rodzajów Literackich”; *Multimodalność jako narzędzie narracyjne w literaturze kryminalnej* – wieloautorska monografia *Literatura popularna 3. Kryminał*, red. E. Bartos, K. Niesporek, recenzowany przez J. Pyszny; *Wandering Monsters. Serial Peregrinations and Transfictionality* – “Facta Ficta. Journal of Theory, Narrative & Media”, recenzowany przez A.-K. Koistinen). Wymienić tu trzeba również hasło „Transfikcjonalność w literaturze” opublikowane w „Zagadnieniach Rodzajów Literackich” w 2018 roku (Zał. 4) Brałam także udział w konferencjach polskich i międzynarodowych: w Białymstoku (2015), Olsztynie (2015), Warszawie (2016), Krakowie (2015, 2016, 2018), Katowicach (2016), Wiedniu (2017), podczas których wygłaszałam referaty na temat transfikcjonalności, multimodalności oraz seriali. Byłam także współorganizatorką międzynarodowej konferencji *Expanding Universes. Exploring Transmedial & Transfictional Ways of World-Building* (2016), której pokłosiem

jest współredagowany z Raine Koskimaa i Krzysztofem M. Majem numer tematyczny czasopisma „International Journal of Transmedia Literacy” (2018) oraz numer tematyczny czasopisma, którego jestem redaktorką naczelną, „Facta Ficta. Journal of Theory, Narrative & Media” (obecnie trwają prace redakcyjne). W ramach konferencji zorganizowany został również wykład prof. Marie-Laure Ryan (badaczka niezależna) pt. *On the Worldness of Narrative Representation*, zarejestrowany 24.09.2016 i dostępny na stronie Ośrodka w zakładce „Wykłady gościnne”.

Na mój dorobek składają się ponadto recenzje, które zamieściłam w czasopiśmie „Literatura i Kultura Popularna” oraz „Śląsk”. Sporządzałam również recenzje wydawnicze artykułów (czasopisma „Fragile”, „Znaczenia”, „Literatura i Kultura Popularna”). W 2018 roku opublikowałam 4 przekłady tekstów anglojęzycznych autorstwa tak cenionych badaczy, jak Elana Gomel czy Gregory Claeys. Przeprowadziłam także (razem z Krzysztofem M. Majem) wywiady naukowe z dr. Mikołajem Marcelą (Uniwersytet Śląski), prof. dr. hab. Arturem Blaimem (Uniwersytet Gdański) oraz dr hab., prof. UG Ludmiłą Gruszeuską-Blaim (Uniwersytet Gdański) – oba znalazły się w numerach tematycznych czasopisma naukowo-literackiego „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki”. Ode mnie wyszła zresztą inicjatywa zamieszczania podobnych rozmów zarówno w „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki”, jak i „Facta Ficta. Journal of Theory, Narrative & Media”, bowiem mają one wysoką wartość merytoryczną, a tym samym poznawczą dla czytelników. Także moim pomysłem było wprowadzenie do czasopism i publikacji Ośrodka translacji naukowych tekstów obcojęzycznych po to, aby przybliżyć te badania polskiemu odbiorcy.

Na mój dorobek składają się zatem 3 recenzowane monografie, 126 artykułów naukowych (z czego 114 opublikowanych po doktoracie), 12 zredagowanych lub współredagowanych wieloautorskich tomów monograficznych, 19 zredagowanych lub współredagowanych numerów czasopism polskich i międzynarodowych, 3 recenzje naukowe, 4 przekłady, 2 wywiady naukowe. Po pozytywnych recenzjach, w druku znajduje się ponadto 12 artykułów, m.in. w „Zagadnieniach Rodzajów Literackich” oraz wieloautorskich monografiach zbiorowych (Załącznik 4).

Brałam czynny udział w ponad pięćdziesięciu konferencjach krajowych i międzynarodowych, z czego na szczególną uwagę zasługują dwa kongresy Utopian Studies Society (Newcastle 2015, Lizbona 2016), konferencja *Mind-Media-Narrative. Exploring the Nexus of Transmedial and Cognitive Narratologies* (Uniwersytet Warszawski 2016) czy kongres *GFF 2017: Realities and World Building* (Uniwersytet Wiedeński 2017) (Załącznik 5).

W latach 2015-2019 zorganizowałam 42 konferencje ogólnopolskie i międzynarodowe w ramach działalności Ośrodka Badawczego Facta Ficta (zał. 6). Realizując projekty konferencyjne współpracowałam między innymi z Wydziałem Polonistyki i Wydziałem Filozoficznym oraz Instytutem Muzykologii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytutem Nauk o Literaturze Polskiej Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Narodowym Instytutem im. Fryderyka Chopina, Centrum Naukowym i Biblioteką Akademicką w Katowicach, Wydziałem Humanistycznym AGH w Krakowie, Arteteką Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Krakowie i Stowarzyszeniem Willa Decjusza oraz Uniwersytetem Pedagogicznym im. KEN w Krakowie.

Jestem redaktorem naukowym serii wydawniczej „Perspektywy Ponowoczesności”, publikowanej w ramach działalności Ośrodka w otwartym dostępie. W latach 2012-2014 pełniłam rolę redaktora naczelnego czasopisma naukowo-literackiego „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki”, a od 2014 roku jestem redaktorem merytorycznym. W 2017 roku założyłam dwujęzyczne czasopismo naukowe „Facta Ficta. Journal of Theory, Narrative & Media”, w radzie naukowej którego zasiadają m.in. Gregory Claeys (Royal Holloway University of London), Thomas Elsaesser (University of Amsterdam, University of Columbia), Fredric Jameson (Duke University), W. J. T. Mitchell (University of Chicago), Richard Saint-Gelais (Université Laval), Werner Wolf (Karl-Franzens-Universität Graz). Z czasopismem współpracują naukowcy polscy i zagraniczni, co realizuje założone przeze mnie cele związane z wszechstronnymi i otwartymi badaniami nad szeroko pojmowaną kulturą, a także tworzeniem wspólnoty akademickiej niezależnie od afiliacji czy narodowości.

b) Działalność dydaktyczna i popularyzatorska

Istotnym elementem pracy akademickiej jest kształcenie studentów. Dotychczas prowadziłam zajęcia w czterech ośrodkach akademickich – Uniwersytecie Opolskim, filii Akademii Świętokrzyskiej w Piotrkowie Trybunalskim, Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu oraz Uniwersytecie Jagiellońskim. Możliwość konfrontacji doświadczeń wynikających z odmiennych sposobów kształcenia, organizacji pracy i funkcjonowania instytucji stanowi niezwykle cenną lekcję. Wysokie oceny w ewaluacjach studenckich świadczą o docenieniu wysiłku, jaki włożyłam w pracę dydaktyczną.

Prowadziłam zajęcia zarówno z zakresu historii literatury polskiej (pozytywizm, dwudziestolecie międzywojenne, literatura po roku 1939), jak i powszechnej (w szcze-

gólności literatura skandynawska, japońska, chińska, francuska, brytyjska, amerykańska), literatury dla dzieci i młodzieży, literatury popularnej, ćwiczenia i wykłady dotyczące współczesnego życia literackiego angielskiego obszaru językowego i światowej kultury popularnej. W skład realizowanych przeze mnie zajęć dydaktycznych wchodziły nadto: wstęp do literaturoznawstwa, metodologia badań literackich, informacja naukowa oraz wykłady monograficzne dotyczące kultury i literatury popularnej.

Pracując w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Raciborzu wypromowałam ponad czterdziestu licencjatów, byłam także recenzentką wielu prac licencjackich. W roku 2008 założyłam Studenckie Koło Literaturoznawcze przy Instytucie Neofilologii PWSZ w Raciborzu, które prowadziłam w latach 2008-2013. W ramach działalności Koła organizowałam spotkania oraz wykłady gościnne, jak również zredagowałam recenzowany tom zbiorowy pt. *Studenckie szkice o literaturze i kulturze popularnej* (2013).

Od 2015 roku jestem prezesem naukowej fundacji Ośrodek Badawczy Facta Ficta. W ramach tej działalności organizuję i współorganizuję projekty konferencyjno-wydawnicze, spotkania autorskie i wykłady. Celem fundacji jest wszechstronna współpraca akademicka, zarówno z instytucjami w Polsce, jak i poza jej granicami. W ramach pracy dla Ośrodka przyczyniam się do budowania pozytywnego wizerunku i rozpoznawalnej marki zarówno samej fundacji, jak i wymienionych wcześniej instytucji wspierających. Obecność w mediach lokalnych (Radio Kraków, „Dziennik Polski”, „Gazeta Olsztyńska”) i społecznościowych, w których promuję wydarzenia naukowe, powoduje, że wzrasta zainteresowanie naszą działalnością nie tylko wśród członków akademii, lecz i osób z nią niezwiązanych, a chętnie partycypujących w obradach konferencyjnych, spotkaniach autorskich czy wykładach.

Budując renomę naukową Ośrodka, jestem odpowiedzialna za opracowywanie harmonogramów wydawniczych oraz konferencyjnych, jak również za merytoryczną jakość spotkań i przyjazną atmosferę, co podkreślają uczestnicy konferencji. Jestem ponadto pomysłodawczynią grantów konferencyjnych dla osób nieposiadających afiliacji uczelnianej lub nieotrzymujących dofinansowania, a mających udokumentowany dorobek naukowy. Jako prezes fundacji naukowej czuję się bowiem odpowiedzialna nie tylko za jakość organizowanych wydarzeń, ale i za wspomaganie młodych naukowców znajdujących się w gorszej sytuacji materialnej czy zawodowej. W ten sposób realizuję też cele statutowe Ośrodka.

Z mojej inicjatywy Ośrodek oferuje także liczne możliwości stażu, a tym samym rozwoju umiejętności – od współpracy redakcyjno-korektorskiej z czasopismami „Crea-

tio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki”, jak i „Facta Ficta Journal of Theory, Narrative & Media”, poprzez współpracę recenzencką (wspierającą m.in. umiejętność krytycznego myślenia czy pisemnej wypowiedzi o charakterze krytycznym) po współorganizację wydarzeń konferencyjnych i projektów wydawniczych. Jako prezes i naukowiec staram się być w pełni odpowiedzialna za pogłębianie wiedzy i zdobywanie nowych doświadczeń przez osoby, które decydują się na odbycie staży czy praktyk. Moich podopiecznych uczę odpowiedzialności, kultury pracy i komunikowania.

Nadzoruję także, jako redaktor naukowy serii „Perspektywy Ponowoczesności”, projekty wydawnicze, tworząc zespoły odpowiedzialne za prace nad tomami, dbam o wysoką jakość publikowanych materiałów na wszystkich etapach i dotrzymywanie wymogów ministerialnych, poczynając od procesów recenzyjnych, na wnikliwej redakcji skończywszy.

Istotnym składnikiem aktywności naukowej jest partycypowanie w szeroko rozumianej działalności popularyzatorskiej. I tak w latach 2011-2018 na portalach Creatio Fantastica, Carpe Noctem oraz Kryminalnym opublikowałam około 300 recenzji utworów literackich oraz produkcji serialowych i filmowych. Pisałam również teksty popularyzatorskie dotyczące piśmiennictwa dziewiętnastowiecznego i współczesnego oraz seriali (wszystko to tematycznie pozostawało w kręgu moich naukowych kompetencji) dla portali Carpe Noctem, Katedra.nast, Creatio Fantastica, a także czasopism popularnonaukowych („Okolica Strachu”) i kulturalnych („eleWator”). Ponadto jestem autorką posłowi do książek z cyklu *City* (*City 3* i *City 4* wydawnictwa Forma) oraz wielu blurbów i rekomendacji dla wydawnictwa Zysk i Ska, Videograf SA oraz wydawnictwa POCISK.

Współpracując z licznymi oficynami wydawniczymi, w ramach działalności portalu „Creatio Fantastica” (działającego przy czasopiśmie naukowo-literackim o tym samym tytule) współorganizowałam w latach 2011-2019 wiele konkursów czytelniczych. Działalność ta ściśle wiąże się też z promowaniem czytelnictwa, będąc efektem kontaktów, jakie nawiązałam z Miejską Biblioteką Publiczną w Opolu, biblioteką działającą przy Zespole Szkół Mechanicznych w Opolu oraz Arteteką Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej w Krakowie. Dzięki dobrym relacjom z wydawnictwami oraz patronatami, jakie stale obejmuje czasopismo „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki” nad książkami wydawanymi m.in. przez Rebis, Zysk i Ska, MAG, Papierowy Księżyc czy Fabrykę Słów, przekazuję darmowe egzemplarze na rzecz wymienionych instytucji.

Kontakty ze środowiskiem przedstawicieli kultury, przede wszystkim pisarzami, ale też organizatorami festiwalu fantastyki, zaowocowały spotkaniami autorskimi oraz wywiadami, zrealizowanymi w ramach działalności podejmowanej dla „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki” w latach 2012-2017. Wywiady te dostępne są w zakładce „Numery archiwalne” na stronie czasopisma.

Moje zaangażowanie w życie literackie zostało docenione przez środowiska naukowe i literackie. W roku 2013 byłam jurorką Nagrody Literackiej im. Jerzego Żuławskiego, od 2017 roku jestem jurorką Nagrody Polskiej Literatury Grozy im. Stefana Grabińskiego, a od 2018 jurorką nagrody za najlepsze powieści kryminalne „Złoty Pocisk”. W 2017 roku byłam również w komisji oceniającej prace literackie nadesłane na konkurs organizowany w ramach konferencji *Emocje robotów* na Wydziale Humanistycznym AGH w Krakowie.

Promowanie nauki odbywa się również za pomocą wykładów otwartych, które w latach 2010- 2017 prowadziłam podczas festiwalu kulturalnych, w bibliotekach oraz na uniwersytetach, m.in. Uniwersytecie im. Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Uniwersytecie Jagiellońskim (Katedra Studiów Porównawczych Cywilizacji), bibliotece Zespołu Szkół Mechanicznych w Opolu, Międzynarodowych Indywidualnych Studiach Humanistycznych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Dniach Nauki na Polconie w Warszawie, Triconie w Cieszynie, Ars Fantastica w Warszawie. Byłam także jednym z organizatorów Bloku Literackiego podczas Festiwalu Kultur Alternatywnych Krakon w 2013 roku. Uczestniczyłam ponadto w wydarzeniu promującym działalność czasopisma „Creatio Fantastica. Zagadnienia i Problemy Fantastyki” zorganizowanym w Lublinie w 2016 roku oraz byłam gościem spotkania autorskiego prowadzonego w Centrum Naukowym i Bibliotece Akademickiej w Katowicach z okazji opublikowania w otwartym dostępie redagowanej przeze mnie książki *Zombie w kulturze*.

